

OPLACENIE (2) *sb n*

D sg opłac(e)niu (2).

Sł stp, Cn brak, Linde w objaśnieniu s.v. opłacić.

Splacenie, zwrot należności (2) : A gdzieby onego fantu ku opłáceniu nie sftawáło/ ma dáley perfonę fantowác. GroicPorz dd2.

Wyrażenie: »opłacenie długu« (1): A iefliby też fantu ku opłáceniu długu nie sftawáło/ Iíciec ofstátká ná Perfonie ma szukác. GroicPorz r.

Synonim: oddanie.

Cf OBPLACENIE, OPLACIĆ

AW